

Sylwia Wierzbicka-Pawłowska

Matłak, pow. Suwałki

Informator Archeologiczny : badania 2, 18-19

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Przeprowadzono badania sondażowe na wyspie tarasu trzeciego Czarnej Hańczy w celu zorientowania się w możliwości eksploracji wykopaliskowej stanowisk epoki kamienia w podobnych warunkach morfologicznych i geologicznych.

Stanowisko w Malesowinie odkryto podczas badań powierzchniowych w 1964 r. Znalezione wówczas materiały krzemienne określono jako mezolityczne. W wyniku prac tegorocznych okazało się, że zabytki są niezbyt liczne /prawie zupełny brak narzędzi/ i że zalegają głównie w warstwie ornej oraz niżej, znacznie rzadsiej w sypkim żółtym piasku z dużymi głazami. Materiał ten nie jest jednolity - nie wyklucza domieszki neolitycznej.

Mamy tu do czynienia ze zniszczonym ubogim stanowiskiem mezolitycznym /brak okazów charakterystycznych uniemożliwia dokładniejsze rozpoznanie/ oraz prawdopodobnie z wyrobami krzemiennymi neolitycznymi.

MATEŁAK, pow. Suwałki

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Białymstoku

Badania prowadziła mgr Sylwia Wierszbińska-Pawłowska.

Finansował WKZ w Białymstoku. Czwarty sezon badań.

Stanowisko tarasowe z okresu mezolitu, neolitu i z okresu wpływów rzymskich.

Tegoroczne badania zakończyły systematyczne prace wykopaliskowe prowadzone od 1965 r. Celem ich było odkrycie dalszych jam w najwyższej części stanowiska, oraz ostateczne wyeksplorowanie warstwy kulturowej w kierunku wschodnim i południowo-wschodnim.

W wykopie o pow. 40 m², na kulminacji, natrafiono na dwie jamy, które dostarczyły niezbyt licznych wyrobów krzemiennych i

odpadków o pokroju mezolitycznym, kilku zabytków wyraźnie neolitycznych oraz małych, niecharakterystycznych fragmentów ceramiki prawdopodobnie neolitycznej /tłustawa glina o domieszce wyłącznie roślinnej, bądź nikłej domieszce mineralnej kwarcu i miki/. Materiały te wystąpiły w przemieszaniu. W jednej z jam znajdowało się palenisko z kamieni. Na podobieństwo tych wszystkich obiektów wskazują: zawartość kulturowa, wymiary /oś dłuższa ok. 2 m, głębokość do od. 40 cm poniżej spągu warstwy ornej/, orientacja /północ-południe/ i usytuowanie w bliskości jam eksplorowanych w latach ubiegłych. Obfitość mezolitycznych materiałów krzemienych w warstwie ornej, w który to poziom niewątpliwie wkopano kiedyś jamy oraz brak pewnych analogii, świadczą iż nie ma podstaw, by inwentarze z nich uzyskane uznać za nowe zespoły o charakterze przejściowym, "mezolityczno-neolitycznym". Właściwsza wydaje się interpretacja, że jamy reprezentują bliżej nieokreślone osadnictwo neolityczne, rozwijające się w miejscu zasiedlonym uprzednio przez ludność mezolityczną.

W warstwie kulturowej oraz w płytkich jamach pod nią zalegających u podnóża kulminacji /nad rz. Zuśnianka/ natrafiono na liczne fragmenty ceramiki późnorzymskiej.

NIEBOROWA, pow. Chełm Lub.

Zakład Paleolitu IHKM

Stanowisko I

PAN w Warszawie

Badania prowadziła Halina Mackiewicz. Finansowało Towarzystwo Miłośników Ziemi Chełmskiej. Piąty sezon badań. Stanowisko piaskowe z okresu mezolitu.

Prace wykopaliskowe trwały od 24.VIII do 13.XI. Celem ich było odkrycie dalszych czystych zespołów mezolitycznych. Wyeks-